

Przepis na udaną pandemię

1 października 2020

Czy istnieje coś takiego jak przepis na udaną pandemię? W sieciach społecznościowych krąży kilkunastopunktowa deklaracja stanowiąca podsumowanie tego jak robi się w dzisiejszych czasach tak zwaną pandemię, która staje się wygodnym pretekstem do odbierania ludziom resztek wolności i prywatności.

Całą opowieść należy zacząć od tego, że całkiem niedawno – w 2008 roku – Światowa Organizacja Zdrowia (WHO) zmieniła definicję pandemii. Uznano wtedy, że można ją ogłosić nie tylko wtedy gdy ekspansję objawia patogen o odpowiednio dużej śmiertelności. Przeprowadzono nawet test bojowy pandemii nowego typu rozkręcając propagandowo epidemię tak zwanej świńskiej grypy, której celem była sprzedaż dużej ilości szczepionek. WHO udało się to jednak tylko częściowo.

Co innego z koronawirusem, ta pandemia WHO niewątpliwie rozwinęła się ponad wszelkie oczekiwania, a zaindukowana paranoja wydaje się eskalować poziom szaleństwa i nikt obecnie nie wie co z tego wyniknie. Jak do tego doszło, że w ciągu kilku miesięcy świat stanął na głowie? Oto lista, która może pomóc odpowiedzieć na to pytanie. Zatem jak się to robi?

1. Znajdź chorobę, na którą co roku chorują miliony ludzi na całym świecie.
2. Przypisz objawy tej choroby nowej pandemii, żeby ludzie chorując na to co zawsze myśleli, że to coś nowego.
3. Wmów ludziom, że roznoszą epidemię nawet jak nie chorują.
4. Rozpętaj histerię wśród społeczeństwa wykorzystując do tego media. Przekazuj na okrągło komunikaty o ilości potwierdzonych zakażeń i liczbie zgonów.

5. Zmusz ludzi żeby na co dzień widzieli coś co kojarzy się z pandemią, np. maseczki.
6. Zastrasz ludzi wysokimi grzywnami i restrykcjami w przypadku nie stosowania się do poleceń władz.
7. Wmów ludziom, że stosując się do ograniczeń zachowują się odpowiedzialnie i dbają o innych.
8. Wykorzystaj celebrytów do uwiarygodnienia epidemii. Od czasu do czasu jakiś celebryta powinien publicznie ogłosić, że został zarażony.
9. Zniszcz relacje międzyludzkie. Niech ludzie traktują siebie jak potencjalne źródło zagrożenia.
10. Uzależnij dostęp do podstawowych dóbr (zakupy, podróże komunikacją miejską, dostęp do lekarza) od poddania się restrykcjom.
11. Opracuj „testy” które wykrywają „chorobę” niezależnie od jakichkolwiek objawów lub ich braku.
12. Nieustannie podkreślaj że z niczym takim jeszcze nie mieliśmy do czynienia, więc każdy musi cały czas czuć się zagrożony i nikt nie jest bezpieczny.

Źródło: [ZmianyNaZiemi.pl](https://zmiany.naziemi.pl)